

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název: Problematika euthanasie: eticko-právní otázky

Autorka: Katarína Slivarichová

Rok odevzdání: 2009

Autorka předkládá práci se stále aktuálním kontroverzním tématem a chce přispět svým obsahem a přístupem k věcné diskusi při hledání humánního řešení této otázky. Cíle se jí podařilo naplnit. Jako těžiště práce zvolila eticko-právní otázky, včetně místa lidských práv a étosu povolání. Tomu odpovídá i členění práce. Službu projeví již tím, že udělá pořádek v pojmech (srov. kap. 2). Nebojí se poukázat na historické souvislosti chápání pojmu. Nabídne několik relevantních příkladů ze světa, kde více rozebere argumentaci strany žadatelky o asistované sebezabití a argumentaci Evropského soudu pro lidská práva. Tím pěkně i propojí argumentaci s lidsko-právními dokumenty. Škoda, že při rozlišení pojmů jako bystrá pozorovatelka neodhalila nepřesný název článku, který cituje a který pojednává o onom případě žadatelky vs Evropského soudu pro lidská práva. *Vložím proto již sem otázku: dovedla by říci, v čem vidím chybu v názvu článku citovaném na str. 25 pozn. pod čarou č. 9?*

Představuje rovněž současnou právní úpravu v ČR a snahy o její změny a jejich slabiny. *Vložím opět hned sem otázku, kterou jsem nenašel v práci řešenu: Úmluva o lidských právech a biomedicíně, kterou ČR ratifikovala, ustanovuje jeden institut v otázkách spojených s koncem lidského života, který ale ČR zatím nezavedla do svého zákonodárství. Víte, co mám na mysli?*

Pro toho, kdo se pohybuje v oblasti eticko-právní reflexe, pěkně zazní zařazení nejen hlavních principů, ale i lékařského étosu a étosu sociálních pracovníků, hlasů církví a náboženských společností, což je důležité i z hlediska právního státu. Taky je trefné a výstižné, že v kap. 7 Etické argumenty pro a proti – již název to naznačuje – uvede argumentační figury, které zastánci i odpůrci (když už ví, pro co a proti čemu jsou) často zavádějí stejně, ale jinak interpretují. Rovněž jejich pořadí je správné (argument šikmé plochy je na posledním místě, není podceňován, ale ani přeceňován jako jediný hlavní). Možná, že i nadpisech argumentů mohlo zazní i utrpení, jež pak nalezneme určitou odpověď ve správně umístěné a zvolené poslední kapitole Paliativní péče, čímž se autorka propojí i s Chartou práv umírajících.

Je třeba vytknout to, že názvy kapitol mají začínat již na nové stránce (viz str. 48, 49, 50).

Věta o nepotřebnosti léčení (srov. s. 53) je uspěchaným zjednodušením.

Seznam literatury je odpovídající. Výborně je zvolen výběr do Příloh. Příkladně spolupracovala s vedoucím práce a byla ochotna se učit a přijímat kritické poznámky. Svou prací, která splňuje bohatě požadavky kladené na tyto práce, osvědčila svou způsobilost psát práce tohoto typu.

Práci i přes některé kritické poznámky **doporučuji** k obhajobě a hodnotím jako **A-výtečně**.

V Praze 13. 1. 2010

René Milfait